

Cluj Napoca - 10 septembrie 1990

Așa cum știți din Ieremia cap. 1, adevărații proroci au fost rânduiți pentru slujbă înainte de a se fi născut. Dinainte, Dumnezeu i-a văzut în pântecele mamei lor. Ei au fost rânduiți ca proroci pentru Israel, pentru națiuni. Viața lor a fost o viață deosebită. Ei au fost oameni ca și noi. Cei mai mulți dintre ei au fost căsătoriți, au avut soții și copii. Au avut aceleași probleme ca toți ceilalți. Dar era o chemare divină asupra vieții lor și Dumnezeu Și-a pus mâna peste ei pentru un scop deosebit. Așa au stat lucrurile cu Moise și cu toți ceilalți proroci.

La fel a fost și cu fratele Branham. Am avut prilejul să-l cunosc pe parcursul a zece ani: din 1955 până în 1965. Am fost cu el în aceeași mașină, am mâncat cu el la aceeași masă, am fost împreună cu el în Germania și în S.U.A. Dar este o diferență între mine și mulți alții care au fost, de asemenea, împreună cu el: eu nu l-am văzut și auzit doar pe fratele Branham; eu am avut o experiență personală cu Isus Hristos. Mulți din cei care vin din America spun: „Eu am fost cu fratele Branham, l-am văzut, l-am auzit, am văzut cutare minune, am auzit cutare lucru”. Dar dacă îi întrebi: „Care este experiența ta cu Isus Hristos?”, atunci ei nu mai răspund nimic. „Noi am văzut-o (experiența) în viața lui William Branham”. Acest lucru nu este suficient.

Mai întâi de toate trebuie să avem fiecare experiența noastră cu Isus Hristos. Trebuie să-L cunoaștem pe Dumnezeu prin descoperire divină, să cunoaștem că Isus Hristos este descoperirea lui Dumnezeu și să cunoaștem de asemenea Cuvântul prin descoperire divină. Să cunoști un proroc este foarte bine, dar trebuie să-L cunoști pe Isus Hristos ca să primești viața veșnică. Și acesta este un lucru foarte important!

Prin harul lui Dumnezeu am văzut lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu și pentru aceasta sunt foarte mulțumitor. Nu am așa de mult timp ca să vă spun despre toate acestea, deoarece vreau să răspund la câteva întrebări. Aș vrea să știți cum a fost legată slujba mea de a lui. Din 1958 până la sfârșitul lui 1965 am primit în Germania fiecare predică pe care a predicat-o fratele Branham. În felul acesta am crescut sub slujba lui.

Când el predica în Statele Unite, după trei sau patru săptămâni primeam predica în Germania. Cunosc fiecare predică de la început până la sfârșit. Am ascultat fiecare predică o dată, de două ori, de trei ori, le-am tradus pentru biserica locală în limba germană. Astfel, cunosc mesajul

acestui ceas așa cum îmi cunosc Biblia. Puține lucruri cunosc, dar Îl cunosc pe Domnul Isus Hristos prin descoperire divină, cunosc Biblia, prin harul lui Dumnezeu și cunosc mesajul acestui timp. Este harul lui Dumnezeu. Nu este în capul meu, este în inima mea; și-L iubesc pe Domnul, iubesc Cuvântul Lui și iubesc mesajul acestui ceas.

Pentru mine, mesajul acestui ceas este Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu este mesajul acestui ceas. Toate făgăduințele care sunt în Scriptură și care sunt pentru timpul nostru, toate tainele, din Geneza până în Apocalipsa – care nu au fost cunoscute până acum – au fost descoperite prin harul lui Dumnezeu.

Eu nu sunt un proroc, sunt doar un simplu om al lui Dumnezeu; dar am avut un mare privilegiu: Dumnezeu mi-a revelat prin descoperire divină lucruri importante pentru ziua și timpul nostru. Pentru că Domnul m-a chemat la o slujbă, El m-a numit *rob*. El mi-a zis: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se apropie de sfârșit...”

Dacă iei cuvântul „rob” în Vechiul și Noul Testament, observi că în Vechiul Testament este legat de proroci, „*robii Mei prorocii*”. Domnul a zis: „*Robul Meu Moise a murit*”. El a mai spus: „*Robul Meu David*”. Acest cuvânt înseamnă „cineva care slujește (ca un rob), care slujește Domnului”. În Noul Testament Pavel se numește pe sine, de câteva ori, „*rob al lui Isus Hristos*”. Eu nu sunt un proroc, eu sunt „rob”. Slujesc Domnului cu toată inima și tot ce a descoperit Dumnezeu prin toți prorocii – și, de asemenea, prin fratele Branham – eu cred că mi-a fost descoperit prin același Duh Sfânt. Am fost călăuzit într-un anumit fel și am pornit de acolo de unde a pornit el și m-am oprit acolo unde s-a oprit fratele Branham. Sunt mulți frați care au trecut dincolo de acest punct. Ei dau mai multe explicații, folosesc foarte multe ilustrații, folosesc chiar și texte în acest scop. Eu nu fac asta. Dacă predicatorii din întreaga lume s-ar opri acolo unde s-a oprit el și ar predica numai ceea ce a predicat el, atunci nu ar fi nicio problemă, nicio diviziune, nimic. Dar dacă un predicator începe să predice ceva și crede că este o descoperire deosebită pentru el, atunci el produce diviziuni și probleme. Aș vrea să vă împărtășesc acest gând și să vă spun să rămâneți în limitele pe care le-a fixat Dumnezeu în Cuvântul Lui, pentru că noi credem din toată inima ce spune Scriptura: fiecare mesaj a venit prin mesagerul corespunzător fiecărei epoci a Bisericii, iar el [mesagerul] l-a dat Bisericii – și asta este tot!

Noi am primit mesajul nostru. Pavel a zis, cred că lui Tit: „Învață aceste lucruri pe care le-ai primit de la mine”, pentru că el le primise de la Domnul.

Vom avea întrebări și răspunsuri, dar aş vrea să vă spun câteva lucruri despre cum a pornit totul, după ce fratele Branham a fost luat, pentru că Domnul m-a chemat în mod direct la această slujbă.

Când a fost îngropat fratele Branham, eram acolo, de față. Am văzut cum a fost coborât sicriul în groapă. Am plâns foarte mult. Pentru mine se părea că toată lumea se sfârșise... am plâns foarte mult. Dar în aceeași zi, seara, când m-am întors la hotelul unde eram cazat, pacea lui Dumnezeu a venit peste mine și ceva a vorbit în inima mea: „Acum a venit timpul ca hrana spirituală care a fost depozitată, să fie împărțită”. Așa că Dumnezeu m-a folosit ca să-i strâng pe frați împreună: pe Billy Paul Branham, Perry Green, Roy Borders și alți frați din America. Le-am spus ce a vorbit Domnul, cum fratele Branham a confirmat acest lucru și i-am rugat să tipărească aceste predici ca să le avem și să le putem traduce în toate limbile și să le trimitem în toată lumea. Deci Dumnezeu m-a folosit ca să „continui” mesajul fratelui Branham. Nu a fost decizia mea, Domnul este Cel care a hotărât-o în felul acesta.

Acum aş vrea să vă spun un lucru: sunt copleșit de aceste două întâlniri pe care le-am avut în România. Am fost în multe țări, dar nu m-am așteptat să văd ceea ce am văzut [aici]. Eu cred că Dumnezeu vă va folosi în mod deosebit ca să prezentați mesajul acestui ceas. Cred că Domnul va fi cu voi toți. Păstrați unitatea în credință. Amin!

Acum vom avea întrebări și răspunsuri.

Întrebare: Cum îi putem verifica pe cei care se pretind a fi slujitori și nu sunt?

Aceasta este foarte ușor: verificând dacă ei predică ceea ce au vorbit apostolii. De fapt, fratele Branham a făcut o afirmație referitor la acest lucru. El s-a referit la Apocalipsa 2:2, unde este scris: „...*ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși*”.

Dacă cineva vine la voi și spune: „Eu sunt apostol”, verificați ce predică. Dacă nu predică ceea ce a predicat Pavel, uitați-l! Nu este trimis de Dumnezeu, el doar pretinde că este trimis de Dumnezeu. Dacă apare un apostol azi, el trebuie să vorbească ceea ce au vorbit apostolii Domnului. Dacă este un proroc azi, el trebuie să fie în acord cu prorocii Vechiului Testament, pentru că este același Duh care dă aceeași descoperire. Dacă este o altă evanghelie, este un alt duh. Și în 2 Corinteni 11 Pavel scrie credincioșilor despre primirea unui alt Isus, a unui alt duh și a unei alte evanghelii. Este un duh, dar un alt duh. Era un Isus, dar nu Domnul Isus

Hristos. Era o evanghelie, dar nu Evanghelia originală. Voi aveți originalul. Dacă cineva predică o evanghelie diferită de cea originală, de cea predicată de apostoli, dați-l uitării! Chiar dacă se întâmplă semne și minuni! Uitați-o! Acesta este criteriul de separare.

Întrebare: Pentru dezbrăcarea de Babilon, se poate acționa așa cum au făcut-o Ezra și Neemia? (Neemia 13:23-31, Ezra 10:1-14).

Aceasta este foarte ușor. Nu suntem noi – tu și cu mine – cei care facem separarea. Noi predicăm Cuvântul și Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Doar Cuvântul separă! Tu nu te duci din loc în loc și spui: „Tu treci acolo și tu de partea cealaltă”. Tu predici Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și, sub predicare, Duhul Sfânt îi convinge pe oameni. Și apoi este lucrarea lui Dumnezeu. Nu este lucrarea ta, nu este lucrarea și evanghelia ta, ci este lucrarea și Evanghelia lui Dumnezeu.

Dar acestea sunt niște versete foarte importante. Dacă citiți în Ezra și Neemia, găsiți câteva lucruri minunate! Mai întâi de toate, la întoarcerea din robie după 70 de ani, oamenii au căutat și au găsit temelii originale ale cetății. Nu au construit așa cum au vrut ei, ci mai întâi au dat la o parte dărâmăturile și praful și au căutat temelii originale. Apoi au construit pe temelia originală a primului Templu. Al doilea Templu a avut aceleași măsuri, totul era la fel, pentru că era planul hotărât mai dinainte al lui Dumnezeu.

Învățăm următoarea lecție din aceasta: nu putem clădi așa cum vrem noi! Pavel a scris în 1 Corinteni 3:10: „...eu, ca meșter zidar înțelept, am pus temelia și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra”. Din zilele acelea au avut loc multe distrugerii. Așa cum Templul a fost distrus, tot așa și Biserica nou-testamentară a fost aproape distrusă. Apoi au urmat epocile întunecoase [Evul Mediu], a venit Reforma și, din timpul Reformei, adevărurile au început să fie descoperite din ce în ce mai mult. Acum suntem în zilele de pe urmă: trebuie să căutăm temelia corectă. Noi nu putem construi pe temelia metodistă, baptistă, pe nicio altă temelie. Trebuie să construim pe temelia pusă de apostoli și proroci, unde Isus Hristos este piatra din capul unghiului și să clădim tot așa cum au clădit ei.

În timpul lui Ezra și Neemia, dacă oamenii nu aveau un certificat de naștere, nu erau primiți în „trup”, în „biserica”. Ei trebuia să se asigure că sunt adevărați israeliți și că știu cine sunt. Dacă nu, dacă și-au luat ca soții femei străine, a trebuit să le alunge, pentru că femeile străine, venind în

Trupul lui Hristos îi vor înșela din nou pe oamenii lui Dumnezeu. Și Pavel le-a scris corintenilor: „*Puțin aluat dospește toată plămădeala*”. Acesta este timpul când trebuie să predicăm adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru ca tot aluatul să fie îndepărtat.

Peste tot este îmbrăcăminte babiloniană și aceasta există întotdeauna acolo unde lucrurile nu sunt în regulă, lucruri care sunt furate. Lucruri furate! Nu lucruri originale, care ne aparțin, ci cineva a luat ceva ce nu era al lui și care nu aparține poporului lui Dumnezeu. Deci, dacă ceva nu este din Cuvântul original al lui Dumnezeu, atunci este din Babilon și nu aparține Bisericii Dumnezeului Celui viu. Această îmbrăcăminte trebuie îndepărtată.

Noi credem din toată inima că Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod deosebit. El a spus: „Sunt trei cortine: cea de fier, cea de bambus și cea de purpură. Nu vă temeți de primele două, ci de cea de purpură”. Știți ce a spus el. Aceasta este important pentru voi. În martie 1962, el a făcut o afirmație extraordinară: „Când vor da înapoi partea de est a Berlinului, va fi timpul în care Imperiul Roman va fi exact ca pe timpul lui Isus”. Înțelegeți? El a fost un proroc. Am găsit [într-o predică] că el a spus asta. Am o scrisoare la birou, de la un profesor din Anglia, de la Universitatea Exter, care mi-a scris despre această afirmație a fratelui Branham. Dar eu deja cunoșteam afirmația, pentru că am publicat-o într-o scrisoare circulară. Chiar și din aceasta ne dăm seama că ne aflăm la sfârșitul timpului.

În 1933 fratele Branham a avut șapte vedenii. El a văzut trei ideologii: naționalismul, fascismul și comunismul și a spus că primele două se vor revărsa în cel de-al treilea, în comunism. Dar apoi a spus: „Chiar spre sfârșit, toate se vor revărsa în catolicism”. Aceasta este ceea ce vedem acum. Totul s-a terminat! Ateismul s-a terminat, socialismul s-a terminat, totul este terminat – dar catolicismul se ridică atât în țara noastră [Germania], cât și în toate celelalte națiuni. Iar papa este Antihristul – el înșeală toată lumea, conform Apocalipsa 13:8: „*Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost înjunghiat*”.

Revenind la întrebare: tot ce este din Babilon, adică din biserica romano-catolică, trebuie aruncat afară! Nu face parte din Trupul lui Hristos! Nu mai poate fi ascuns. Acoperământul a fost îndepărtat, iar noi ne-am întors la adevăratul Cuvânt al Dumnezeului Atotputernic.

Următoarea întrebare.

Întrebare: Dacă cineva nu a dezbrăcat haina babiloniană, poate să aibă o slujbă?

Dacă un frate nu se dezbracă singur de haina babiloniană, el ascunde niște lucruri - are lucruri de ascuns. Dar nu faceți o problemă din asta, vă rog, pur și simplu înțelegeți-o prin descoperire divină. Nu țineți o predică întreagă despre acest subiect! Doar amintiți-l în predica voastră. Întotdeauna este foarte important pentru oricine predică Cuvântul lui Dumnezeu: trebuie predicat întreg planul lui Dumnezeu. Nu luați ceva special pe care să-l tot predicați... nu faceți asta. Veți fi un fanatic! Predicați tot planul lui Dumnezeu, nu un lucru „special”; și atunci veți fi o binecuvântare pentru oameni.

Dar noi, ca slujitori [cu Cuvântul], trebuie ca mai întâi să ne dezbrăcăm de această îmbrăcămintă babiloniană. Pentru că, dacă ascundem lucruri babiloniene, noi înșine suntem în încurcătură, deoarece cuvântul „babilon” înseamnă „încurcătură”. „Babel” înseamnă „Poarta lui Dumnezeu”. La origine a fost „Babel”, „Poarta lui Dumnezeu”, dar atunci când limbile au fost încurcate, „Babel” a devenit „Babilon”. Nimeni nu-l mai înțelegea pe celălalt.

Dar în ziua Cincizecimii, „Babilonul” a luat sfârșit. Toți au înțeles prin Duhul Sfânt. Când cineva a vorbit, în ziua Cincizecimii, toți cei din cele șaptesprezece națiuni au înțeles în limba lor ceea ce s-a spus. Au fost două miracole: unul era vorbirea prin Duhul în altă limbă și celălalt, oamenii au spus: „...*îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră!*” Babilonul se încheiase. Toți aveau aceeași limbă.

Deci acum, s-a terminat cu Babilonul. Prin descoperirea divină a Duhului Sfânt noi spunem același lucru. Multe limbi, dar același Duh, același Cuvânt, aceeași descoperire! Noi spunem același lucru! Amin!

Întrebare: Cum se poate stinge Duhul? ...din 1 Tes. 5:19.

Da, da, știu. În Biserica originală existau cele cinci slujbe și erau cele nouă daruri duhovnicești. Dar în acel timp, darurile nu erau folosite de către credincioși, ci darurile erau folosite de către Duhul Sfânt. Duhul Sfânt îi folosea pe credincioși ca vase prin care El să poată vorbi.

Deci, în Trupul lui Hristos sunt nouă daruri duhovnicești și sunt cinci slujbe. Și cum noi, acum, ne apropiem de restituire, aceleași lucruri trebuie să se găsească acum; dar nu ca în biserica pentecostală.

Eu sunt un luteran, sunt un baptist, sunt un pentecostal, am avut multe experiențe. În 1949 am fost botezat în Duhul Sfânt. Am vorbit în limbi – am avut multe experiențe cu Dumnezeu. Dar chiar acum, simt că slujba mea este slujba Cuvântului lui Dumnezeu. Eu spun cu toată convingerea, așa cum a spus Pavel: *„Dar în Biserică voiesc mai bine să spun cinci cuvinte cu mintea mea, decât să spun zece mii de cuvinte cu duhul”* [1 Cor. 14:19].

Dar, ca să răspund la întrebarea aceasta: în mișcarea pentecostală, chiar la început, totul a fost bine. Dumnezeu lucra prin Duhul Lui. Erau vedenii adevărate, vorbiri autentice în limbi, tălmăciri autentice, era o binecuvântare peste poporul lui Dumnezeu. Dar acum, în acest timp, mulți vorbesc în limbi. Romano-catolicii vorbesc în limbi. Eu o știu. Eu îl cunosc pe David Du Plessis, care este numit „domnul Pentecost”.

Când am predicat la Roma, în 1964, Du Plessis era acolo. Și episcopul Stanley era acolo, mulți oameni importanți erau acolo. Ei m-au chemat să predic și eu am făcut chemarea la altar. Iar Du Plessis a venit la mine și mi-a spus: „Roagă-te pentru oameni și pentru bolnavi”. Dar mai târziu el s-a dus la Vatican și a început mișcarea carismatică și astăzi avem mii de catolici care vorbesc în limbi și prorocesc. Cu protestanții este la fel. Trebuia să fie așa, pentru că în Matei 24:24 Isus a spus că, dacă ar fi cu puțință, chiar și cei aleși ar fi înșelați; pentru că aceste două lucruri vor fi atât de aproape (asemănătoare – n.tr.)... dar voi cunoașteți diferența, pentru că voi cunoașteți Cuvântul! Am citit de curând mărturisirea unei călugărițe care spunea că a fost botezată cu Duhul Sfânt. Ea zicea că acum se poate închina Mariei mult mai bine decât înainte.

Dați uitării aceste lucruri! Dacă primiți Duhul Sfânt, voi vă închinați lui Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.

Deci, acesta este timpul pentru Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că toate celelalte lucruri au fost în parte. Prorocia era în parte, vorbirea în limbi era în parte, toate erau în parte. Dar Cuvântul spune: *„Dar când va veni ce este desăvârșit...”* [1 Cor. 13:10]. Și ceea ce este desăvârșit este Cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce este desăvârșit a venit. Cu cât vine ce este desăvârșit, cu atât celelalte încetează.

Dacă sunt daruri autentice, lăudați-L pe Dumnezeu pentru ele. Dar nu vreau ca cineva să-și fabrice în inimă și să înceapă să procească lucruri din mintea lui. Dacă cineva este folosit de Dumnezeu ca să procească, atunci ceva trebuie descoperit. Nu că: „Eu sunt Domnul, sunt în mijlocul vostru, Eu sunt Păstorul vostru, Eu vă duc la pășuni”. Acesta se găsește în Psalmul 23. Aceasta nu este o prorocie. O prorocie este o descoperire directă de la Dumnezeu. Pavel scrie corintenilor: *„Dacă voi prorociți și un*

necredincios intră în mijlocul vostru, atunci gândurile inimii lui sunt date pe față și el va cădea cu fața la pământ și va spune că în adevăr Dumnezeu este în mijlocul vostru” (1 Cor. 14:24-25).

Dumnezeu va da toate aceste lucruri, dar exact așa cum a fost la început. Nu lucruri scoase din mânecă, când faci ce-ți place, ci Dumnezeu va lucra. Vom vedea slujbe adevărate: apostoli, proroci, învățători, totul; și, de asemenea, darurile Duhului Sfânt. Noi așteptăm o restituire totală, așa cum spune Scriptura.

Întrebare: Din 2 Timotei 2:2 - dacă această legătură dintre Timotei și Pavel se întrerupea, biserica avea de suportat consecințe?

Este absolut imposibil ca cineva care întrerupe legătura cu slujba dată de Dumnezeu, să mai rămână cu o slujbă dată de Dumnezeu. Tot ce vine de la Dumnezeu este dat prin Duhul Sfânt. Vă pot arăta din Scripturi: *„Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este Același Domn; sunt felurite lucrări, dar este Același Dumnezeu care lucrează totul în toți” (1 Cor. 12:4-6).* Înțelegi aceasta: conform 1 Corinteni 12, Biserica lui Dumnezeu este Trupul lui Hristos, cu multe mădulare: prorocul este ochiul, cine vorbește poate fi gura și așa mai departe – multe mădulare, dar un singur Trup.

Dacă scoți un mădular din Trup, atunci el nu mai este în legătură cu Capul – și Capul este Isus Hristos! Dacă rupi legătura cu Trupul, nu mai ești o parte a Trupului. Aceasta se întâmplă dacă Timotei, Tit sau oricare altul rupea legătura cu Trupul lui Hristos. În acest Trup, Pavel fusese rânduit ca un slujitor deosebit. Dacă cineva spunea: „O, Pavele, tu nu ești singurul. Mai sunt și eu pe-aici și fratele cutare și cutare...”. Ca în zilele lui Moise, când au fost câțiva - voi le știți numele, care au spus: „Tu, Moise, tu nu ești singurul, mai suntem și noi pe-aici. De ce crezi tu că ești singurul? Toți sunt aici!” Și ce a spus Dumnezeu? „Depărtați-vă de ei. Ei sunt niște răzvrățiți”. Ei erau în Biserică, dar erau răzvrățiți. Ei ar fi putut să aibă o slujbă în legătură cu Moise – ca atunci când Moise s-a dus să-L întâlnească cu Domnul și cei șaptezeci de bătrâni s-au dus cu el și au stat în prezența lui Dumnezeu. Ce a făcut Dumnezeu? El a luat din Duhul care era peste Moise și a pus pe fiecare din cei șaptezeci. Același Duh, același Cuvânt, aceeași slujbă - una în Dumnezeu. Înțelegeți?

Același lucru se întâmplă acum: Dumnezeu folosește un proroc, dar sunt mulți bătrâni care vin în prezența lui Dumnezeu. Și același Duh – care S-a odihnit peste proroc și care este Duhul lui Dumnezeu pentru acel timp,

pentru acea slujbă – este pus acum peste toți acești oameni ai lui Dumnezeu. Și dacă ești folosit așa cum vrea Dumnezeu să fii folosit, atunci poate nu vei fi un proroc, dar poți fi un slujitor. Găsește-ți numai locul tău și fă ceea ce vrea El să faci! Dar dacă ai duhul răzvrătirii și rupi legătura cu slujba principală, atunci te rupi de Domnul Isus Hristos și de lucrarea lui Dumnezeu.

În timpul lui Pavel au fost mulți cei care nu i-au recunoscut autoritatea. Pavel, de la el însuși, nu avea nicio autoritate; dar Cuvântul care i-a fost dat era autoritatea. La fel este astăzi: William Branham este William Branham, a fost doar un om, dar Cuvântul descoperit lui este autoritatea rânduită de Dumnezeu și noi trebuie să ne supunem Cuvântului. Nu suntem ucenicii fratelui Branham, suntem ucenicii lui Isus Hristos. Noi predicăm Evanghelia, Cuvântul lui Dumnezeu, dar respectăm ceea ce a făcut Dumnezeu. Dacă Dumnezeu a rânduit pe cineva într-o anumită poziție, tu poți fi în legătură cu Dumnezeu numai dacă recunoști acea poziție. Toți cei care l-au crezut pe Moise, L-au crezut pe Dumnezeu. Toți cei care l-au crezut pe Iosua, L-au crezut pe Dumnezeu. Toți cei care au crezut pe un trimis al lui Dumnezeu, L-au crezut pe Dumnezeu... Asta a spus Isus de două ori: în Matei 10 și Ioan 13:20: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*”. Acesta este secretul. Noi suntem reprezentanți direcți ai Domnului Isus Hristos.

Deci, dacă cineva se rupe de sursa principală, el merge pe propria lui direcție și nu pe direcția lui Dumnezeu. Noi trebuie să rămânem în voia lui Dumnezeu, în legătura pe care a dat-o El.

Întrebare: Samson a avut un secret în care era toată puterea lui și care nu trebuia divulgat. Biserica trebuie să aibă ceva care este numai pentru ea? Isaia 8:16 și Matei 7:6a.

Răspunsul pentru Isaia 8:16 este unul minunat. O descoperire adevărată, care vine de la Dumnezeu, este numai pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu. Când Isus a vorbit mulțimilor, El a vorbit în pilde. Dar apoi le-a spus ucenicilor: „Veniți cu Mine!”, i-a luat deoparte și a făcut o afirmație importantă: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției*”. Tainele nu sunt pentru public, ci pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu, pentru adevărații ucenici ai lui Hristos. Și aceste taine le sunt descoperite și sunt pecetluite în inima lor.

Acum, dacă Biblia spune că noi suntem pecetluiți pentru ziua răscumpărării noastre... dacă ceva este sigilat, trebuie să fie ceva înăuntru,

care să fie sigilat. Dacă nu este nimic înăuntru, de ce să mai sigilezi? Trebuie să fie ceva foarte prețios înăuntru. Nu sigilezi orice lucru. Sigilezi ceva foarte important, foarte scump. Îl sigilezi pentru ca nimeni să nu-l atingă.

Vedeți, dacă este un tren de marfă care trece prin mai multe țări... cum de exemplu am trimite un tren din Germania la Atena - un vagon este sigilat pentru că este ceva în acel vagon cu marfă, ceva care trebuie să ajungă la destinație. Nimeni nu poate să-l atingă. Poate trece printr-o țară și apoi prin următoarea țară și următoarea... nimeni nu poate să-l atingă. Numai la destinație este cineva autorizat să-l deschidă pentru a vedea ce este înăuntru. Abia atunci este rupt sigiliul.

Dacă ne întoarcem la acest verset: „*Pecetluiește această descoperire între ucenicii Mei*”, atunci același lucru se potrivește pentru timpul nostru. Când fratele Branham a avut slujba de evanghelist, milioane de oameni l-au auzit și fiecare îi spunea: „Vino la noi, vino la noi!” Avea pe masă peste trei sute de invitații, pur și simplu nu știa unde să se ducă mai întâi. Dar după deschiderea pecetilor, situația a fost total diferită. Toți au spus: „Nu, asta nu este corect, el predică lucruri pe care noi nu le credem”.

Ce s-a întâmplat? Pecetele au fost deschise, tainele au fost descoperite, dar lucrurile acelea care erau în Cartea pecetluită, erau numai pentru adevărații credincioși, pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu. Și după ce au fost descoperite, ele au fost pecetluite din nou în inima noastră. Noi purtăm aceste taine pentru că ele au fost descoperite prin Duhul Sfânt și au devenit o realitate vie în inima noastră. Duhul Sfânt le-a pecetluit în noi. Acum, tainele nu mai sunt în Cartea pecetluită, ele sunt în inima noastră pentru că au fost descoperite. În felul acesta noi le putem purta și nimeni nu le poate atinge. Noi vom ajunge la destinația noastră finală, până când Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh. Acesta este înțelesul acestui Cuvânt: „...*pecetluiește această descoperire în ucenicii Mei*”.

Cuvântul „ucenic” [discipol - n.tr.] înseamnă „unul care învață”. În limba greacă este același cuvânt. Este cineva care stă la picioarele lui Isus și învață, ascultă, se supune și apoi Îl urmează. La fel este și cu cuvântul „mesager”, care înseamnă „înger”. Un înger este un mesager și un mesager este un înger. Este același cuvânt. Un adevărat ucenic este unul care învață de la Învățătorul său, de la Isus Hristos. Este unul care stă la picioarele Lui, fiind învățat de Domnul, cum spune Scriptura: „*Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: «Cunoaște pe Domnul!».* Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul”. Fratele Frank nu a venit să vă învețe; eu am venit să predic, să spun ce a descoperit Dumnezeu și apoi aceste lucruri sunt pecetluite în inima voastră. Masele de

oameni nu vor ști niciodată. Este numai pentru adevărații ucenici, pentru cei care-L urmează cu adevărat pe Isus Hristos, care vor ajunge în slavă.

Întrebare: Cum recunoștem vremea secerișului?

Vremea secerișului sosește chiar la sfârșit. Acum mai este încă timpul în care se seamănă sămânța. Vă voi spune ceva ce am văzut cu mulți ani în urmă. Știți, eu nu sunt un om care „vede” multe lucruri. Doar de câteva ori am auzit glasul Domnului și de câteva ori am avut câte un vis. Dar asta nu se întâmplă în fiecare an sau în fiecare lună.

Dar îmi amintesc de un lucru în mod deosebit. În Duhul, am fost luat sub cerul albastru și am văzut un mare lan cu grâu care era foarte copt. Spicele erau foarte mari, toate aplecate din pricina greutateii. Am zis: „Ce minunat!”. Atunci un Glas mi-a zis: „Trebuie să strângi recolta!” Dacă lanul era ca un mare dreptunghi, la unul din capete era o combină nou-nouță și Glasul mi-a spus: „Nimeni nu a folosit vreodată această combină. Este predestinată numai pentru tine”. Și Glasul mi-a spus: „Recolta este foarte coaptă, începe s-o aduni!”

Dar în acel moment, nori foarte negri au acoperit cerul. M-am uitat spre cer, era ca un război între nori. Și am zis: „Doamne, este prea târziu. Vin judecățile, se lasă întunericul. Este prea târziu! Eu nu pot să adun recolta!” Chiar în acel moment, în acei nori negri s-a făcut o spărtură și prin acea deschizătură a cerului întunecat, a început să strălucească soarele, de șapte ori mai puternic, asupra aceluia ogor cu grâu. Și Glasul mi-a spus: „Începe și strânge recolta!” Am intrat în acea combină, am început să trag de manete, am dat benzină, m-am uitat în sus și am început să treier din exterior spre interior. Când mai era numai o ultimă fâșie centrală, când am ajuns chiar la capăt și recolta era strânsă – deodată, dintr-o singură trecere, treierat, curățat, strâns, tot grâul era pus deoparte – când am ajuns deci la capăt, acolo de unde plecasem, norii s-au închis și a început să tune. Era un zgomot teribil. Dar recolta fusese strânsă! Am văzut recolta aceea la fel de clar cum vă văd pe voi acum. Boabele erau mari și arătau ca aurul.

Eu sunt fiu de fermier. Cunosco foarte bine grâul, dar niciodată nu am văzut așa un grâu frumos. Firele erau foarte lungi și boabele erau foarte mari. Nu era altceva decât grâu, nimic altceva; totul fusese îndepărtat înaintea secerișului, așa cum spune Biblia: „Dumnezeu va trimite pe îngerii Săi să smulgă aceste lucruri, înainte de a începe secerișul”.

Cum se va întâmpla acest lucru, nu pot să explic și nici nu este necesar. Fratele Branham a spus că Dumnezeu folosește îngeri, care sunt

mesageri, ca să predice adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru ca tot ce nu aparține de ogor să fie smuls. Dar Dumnezeu știe toate lucrurile. Eu nu vreau să merg mai departe - știu un singur lucru: dacă Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Lui, se va întâmpla; nu este nevoie să o explic, eu doar vreau să fiu acolo când se întâmplă!

Așa cum am spus aseară, aceste lucruri nu au nevoie de explicație. Trebuie doar să-I slujim lui Dumnezeu, să facem ce putem acum, până când sosește clipa și recolta va fi strânsă.

Pot să vă arăt din Apocalipsa, că Domnul este Acela care va face secerișul. În Apocalipsa 14 sunt două secerișuri diferite. Unul este în vers. 14-16, iar cel de-al doilea de la vers. 17 până la sfârșit. Nu vom intra prea adânc în aceste lucruri. Primul seceriș are loc când cei autentici sunt luați în slavă, iar cel de-al doilea, cel din vers. 19 spune: „*Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pământ, a cules via pământului și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mâinii lui Dumnezeu*”. Sunt două secerișuri diferite. Când credincioșii adevărați sunt luați în slavă, Cuvântul spune că grâul va fi strâns în grânarele cerului, iar pleava va fi arsă. Nu putem intra în toate aceste lucruri.

Un lucru este sigur: noi trăim la sfârșit și, așa cum am spus mai înainte, acesta este timpul când tot ce nu este de la Dumnezeu, trebuie scos afară din Biserica lui Isus Hristos. Trebuie s-o lăsăm în seama Domnului - noi doar predicăm, Domnul va face restul. Nu începe să faci tu ceva, nu te du la un frate sau la o soră. Tu predică doar Cuvântul, iar Dumnezeu face restul; pentru că nu știi cine este hotărât pentru acest scop și cine nu. Dacă te duci la cineva care nu este rânduit ca aceasta să i se întâmple, vei avea mari necazuri. Vei avea probleme! Așa că n-o faceți! Lăsați-o în mâinile lui Dumnezeu și El o va face! Amin!

Întrebare: Iosua 9:14. Ce trebuie făcut ca gabaoniții să nu mai intre în popor?

Acela va fi întotdeauna un pericol. Dacă priviți în zilele lui Iosua, când ei au intrat în țara făgăduită, Dumnezeu le spusese să-i ucidă pe toți. Și știți ce s-a întâmplat? Ei nu au făcut-o și acești oameni au devenit problema lor. Dacă se face un legământ cu alți oameni care nu sunt în legământ cu Dumnezeu, întotdeauna va fi o problemă.

Pavel scrie corintenilor: „*Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?*” Deci, nu există nimic cu care să facem compromis!

Recent am avut un vis, exact acum două săptămâni. A fost un lucru foarte ciudat. Eram sub ceruri, într-un oraș mare ca și Köln-ul – și acolo era o catedrală romano-catolică mare. Eram în partea de vest a catedralei... și au venit mulți, mulți oameni. Am văzut cum ziaristii filmau, fotografiau. Și știți ce s-a întâmplat? Au luat pe toți conducătorii care erau acolo și i-au așezat cu spatele la catedrală, ca să-i îmbrace cu hainele romano-catolice. M-au luat și pe mine de mână, m-au pus lângă ei; i-au luat și pe alții. Toți liderii denomițiilor religioase erau acolo și erau forțați să intre în ierarhia romano-catolică.

Când am stat acolo m-am uitat de jur-împrejur, să văd ce se întâmplă și am spus următoarele cuvinte: „Eu nu aparțin de aici! Eu nu am nicio parte în acest lucru!” și am pășit deoparte. Am plecat și când m-am uitat în stânga am vrut să știu cine este responsabil pentru toată treaba aceasta. Și știți ceva? Am văzut pe cineva cam *atât* de mic și i-am spus: „Tu ești Satana!” Nu era un om – foarte ciudat – dar vă spun adevărul. Nu avea coarne, dar avea ca niște favoriți care nu coborau în jos pe obraz, ci se ridicau foarte frumos în sus și spre spate. M-am uitat la el din nou și am spus: „Ești îmbrăcat ca un episcop romano-catolic. Tu ești conducătorul acestei întâlniri, dar tu ești Satana!” Este adevărul adevărat, vă spun, eu am văzut-o.

Și atunci m-am întors și am plecat în mulțime. Am văzut cum toți făceau fotografii; și am trecut prin mulțime, am zis: „Eu nu sunt o parte din această lucrare satanică” și am plecat pe drumul meu.

În curând va sosi timpul când va veni presiunea, când vor încerca să forțeze pe fiecare să intre în această religie. Pentru că acum totul se unește: politic, în comerț, totul se unește! Europa este unită, Germania este unită, lumea este unită. Totul se unește: religiile se unesc, islamul, romano-catolicii, protestanții, toți se unesc. Apoi ne vor forța să fim o parte de acolo. Dar, slavă lui Dumnezeu, noi nu suntem o parte din acea lucrare, ci suntem o parte din Împărăția lui Dumnezeu! Isus Hristos este Mântuitorul nostru!

Atunci a fost pentru prima dată când l-am văzut pe Satana. Este foarte nostim, dar eu l-am cunoscut. M-am uitat la el și i-am spus: „Tu ești Satana!” N-a spus niciun cuvânt, a tăcut, n-a mai vorbit și eu m-am întors și am plecat pe drumul meu.

Eu știu că trăim într-un timp foarte serios. Deci, noi avem partea noastră: semănăm sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp, apoi așteptăm ploaia târzie care să aducă la viață această sămânță.

Va fi o Biserică a Dumnezeului Celui viu, o demonstrație puternică a puterii lui Dumnezeu, puterea învierii lui Isus Hristos va fi cu noi ca

niciodată înainte. Cele mai mari lucruri urmează să vină. Isus Hristos Își va încheia lucrarea printr-o mare biruință.

Dacă citiți despre vremea lui Iosua, ziua era pe sfârșite, când bătălia nu se terminase și el mai avea nevoie de puțin timp; el a spus: „Soare, stai pe loc! Lună, oprește-te!” Și Biblia spune că nu a mai fost niciodată o asemenea zi, în istoria omenirii.

În Isaia 28:21 și în alte versete, Biblia spune că Domnul Se va scula ca în acele zile. Nu va fi un om, ci va fi Domnul Isus Hristos Însuși. Noi predicăm acum, dar lucrarea finală o va face El Însuși! *„Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Său nemaiauzit. Acum, nu batjocoriți, ca să nu vi se strângă mai tare legăturile; căci am aflat de la Domnul, Dumnezeul oștirilor, că nimicirea întregii țări este hotărâtă”* (Isaia 28:21-22).

Nu un proroc, nu un învățător, ci Domnul Însuși Își va încheia lucrarea. Biblia spune că este o lucrare ciudată - oamenii nu o înțeleg. Ei nu au mai văzut niciodată [așa ceva]. Va fi o lucrare mare. Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Sa. Și va fi o asemenea credință în credincioși... Fratele Branham a văzut-o: slujba va fi atât de puternică, încât nu va mai fi nevoie să ne rugăm pentru bolnavi. Bolnavii vor trece dintr-o parte, fără o mână și vor ieși pe partea cealaltă cu amândouă. În acel timp se vor întâmpla cele mai mari minuni care s-au petrecut vreodată.

Vă voi spune de ce: pentru că Biblia spune că noi vom fi găsiți fără prihană [perfecti – n.tr.] la venirea Domnului nostru Isus Hristos, în trup, duh și suflet, după cum scrie în 1 Tesaloniceni 5:23: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta”*.

Va fi o asemenea demonstrație a puterii lui Dumnezeu, puterea învierii lui Isus Hristos - va fi vizibilă în trupul nostru, în sufletul nostru și în duhul nostru. În cele din urmă vom fi luați de pe pământ, când trupurile noastre vor fi schimbate și apoi Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh. Așa că nu vă îngrijorați! Nu încercați să faceți ceva „special” din aceasta.

Fratele Branham a numit-o „a treia tragere”. El a spus că vor fi șapte tunete. Eu știu ce a înțeles el prin asta. Poate ar trebui să vă spun, pentru că nu toți au posibilitatea să asculte toate predicile. De multe ori, fratele Branham a vorbit despre cele șapte tunete. Și pentru că îl cunosc personal și îl cunosc toate mesajele lui, știu ce a predicat, știu ce a văzut.

Pe 22 decembrie 1962 el a avut o viziune: a văzut un nor supranatural și șapte îngeri în acest nor. El s-a văzut pe sine însuși pe munte, la nord de Arizona, când se coboară acel nor. A văzut în vedenie că, în momentul în care își va lua un scaiete de pe pantalon, va avea loc o detunătură puternică. Dar el a spus că nu a fost o singură detunătură, ci au fost șapte detunături succesive – și le-a numit de multe ori „cele șapte tunete”. De foarte multe ori le-a numit „șapte tunete” din cauză că au fost șapte detunături succesive.

El avut viziunea pe 22 decembrie, chiar cu câteva zile înainte ca eu să fiu cu el. Mi-a spus, personal, că va pleca din Jeffersonville la Tucson, conform viziunii pe care i-o dăduse Dumnezeu... a spus că la începutul lui ianuarie va pleca de acolo. Căci eram apropiati unul de celălalt...

Pe 30 decembrie a spus această experiență în fața adunării. Pe 28 februarie s-a întâmplat: el a fost pe munte, exact cum văzuse în viziune. Și atunci când era sus pe munte, s-a uitat în jos la pantalonii săi, a văzut scaieții acolo și când s-a aplecat să-i ia, atunci s-a produs acea mare detunătură. Și el a bătut în amvon de șapte ori și le-a numit „șapte tunete”. Frații din America vorbesc despre „șapte tunete”, neînțelegând ce a vrut să spună fratele Branham prin aceasta. Ei fac o învățătură din aceasta.

Apoi cei șapte îngeri i-au spus să se întoarcă în Jeffersonville, de unde a venit, pentru că sosise timpul deschiderii celor șapte peceti. De câte ori a spus el că: „cele șapte tunete conțin taina celor șapte peceti...”, „aceste șapte tunete vor da credința de răpire...”, „aceste șapte tunete reprezintă ceva grozav, deosebit...”, eu știu ce a înțeles prin asta.

Când am fost ultima dată în America, am vorbit cu un frate foarte important. I-am spus aceste lucruri, i-am spus cum trebuie așezate aceste „șapte tunete”. El și-a oprit mașina și a zis: „Frate Frank, eu n-am auzit niciodată acest lucru, nimeni nu-l știe; eu n-am auzit-o. Niciunul dintre frați nu o știe! De unde o știi?” Am spus: „Nu mă întreba pe mine. Dar prin harul lui Dumnezeu am ascultat toate predicile și prin harul lui Dumnezeu mi s-a dat să înțeleg toate legăturile referitoare la lucrurile pe care le-a descoperit Dumnezeu”.

Vă rog, fraților, înțelegeți: nu este vorba de mine, nu este fratele Frank, este mâna lui Dumnezeu, datorită unei chemări divine. Eu nu mă pot gândi la ceea ce vreau, nu pot să fac ce-mi place - eu trebuie să fiu găsit în gândurile lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu, în Planul lui Dumnezeu. Asta este slujba mea, eu nu pot să merg în multe direcții.

Unii au spus că Isus a venit în 1962. Este greșit! Isus nu a venit! Dar El S-a descoperit pe Sine, a fost SEMNUL Fiului Omului, nu VENIREA

Fiului omului. Sunt două lucruri diferite. Unul este SEMNUL Fiului omului și altul este VENIREA Fiului omului. Când vine El, doi vor fi în pat, doi pe câmp, doi vor fi la moară: unul va fi luat și altul va fi lăsat. Și când va veni El, se va împlini 1 Tesaloniceni 4:14; este foarte important, pentru că am întâlnit pe unii care spun că Isus S-a întors.

Eu am întrebat ceva: „Unde sunt morții în Hristos, unde sunt ei? Pentru că atunci când vine Isus, cei morți în Hristos vor veni cu El” 1 Tesaloniceni 4:14: *„Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu El pe cei ce au adormit în El”*. Amin! El îi va aduce împreună cu El, pentru că ei trebuie să ia un trup de înviere. În acest timp, ei încă nu au un trup de înviere, dar când vine Domnul Isus, ei vor veni împreună cu El. Aleluia! Atunci va avea loc învierea și noi vom fi schimbați și împreună Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh.

Când Isus Se întoarce, El nu vine în America, El nu vine în Uniunea Sovietică, El nu vine în România. Toți credincioșii de pe întreg pământul Îl vor întâlni în văzduh – El va fi ca un mare magnet – și împreună vom merge să fim cu El la ospățul de nuntă al Mielului. Și după ospățul de nuntă, după slujba celor doi proroci, după timpul marelui necaz, după ce Armagedonul va fi avut loc, ne vom întoarce cu Domnul – și atunci va începe Împărăția de o mie de ani. Este foarte clar.

Lucrurile lui Dumnezeu nu sunt o doctrină, ele sunt o realitate. Am amintit aseară 1 Ioan 3:2: *„Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este”*, nu o doctrină. Îl vom vedea pe El, același Isus care a murit, care a înviat, care S-a ridicat la cer, Se va întoarce așa cum S-a ridicat la cer.

Cei care predică despre cele șapte tunete sunt ca o pisică ce se învârtă în jurul cozii, ei se tot învârt... Dacă îi întrebi: „Ce sunt cele șapte tunete?”, ei spun: „Este o mare descoperire”. Dacă îi întrebi: „Ce este această „mare descoperire””, ei spun: „Este o taină minunată”. Dacă-i mai întrebi: „Ce este această taină minunată?”, ei spun: „Este ascunsă în inima noastră. Nimeni nu trebuie s-o știe. Este doar pentru noi, pentru că noi suntem în Mireasă. Și dacă cineva nu este în Mireasă, nu are aceste taine”. Atunci eu am spus: „Ascultați, Biblia spune: «Toate tainele au fost descoperite în zilele din urmă, sub slujba prorocului»; asta de unde ați primit-o, sub ce slujbă ați primit-o?”

Ei întotdeauna se învârt într-un cerc vicios. Nu judec, dar îmi pare rău, pentru că mi-am petrecut toată viața, am muncit zi și noapte ca să duc acest mesaj până la capătul lumii... și dacă văd frați care nu au o chemare divină în slujbă, care nu lucrează împreună, care nu sunt gata să coopereze,

care merg doar din țară în țară, iau ceva bani cu ei și plătesc pe un frate aici, pe altul dincolo, ca să-i câștige, ca să-i facă prozeliți și apoi spun: „Tu ești reprezentantul meu, eu te voi susține”. Acest lucru nu este de la Dumnezeu! Eu nu cumpăr pe nimeni cu bani, voi nu sunteți reprezentanții mei, voi sunteți slujitorii lui Dumnezeu! Dacă Dumnezeu v-a chemat la slujbă, aveți adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, exact cum îl am și eu. Aveți același drept să predicați, așa cum îl am și eu. Eu nu cumpăr pe nimeni, dar Dumnezeu trebuie să vă cheme. Dacă Dumnezeu nu v-a chemat, nu veți avea nicio slujbă. Dacă Dumnezeu v-a chemat, veți vedea roadele slujbei voastre. Fratele Branham a spus: „Dacă cineva zice că este chemat de Dumnezeu, să predice! Dacă Dumnezeu îi binecuvântează slujba și există roadă, este un semn că el este chemat de Dumnezeu. Să continue! Dacă nu, să se oprească și să aștepte până îl cheamă Dumnezeu!”

Așa că Dumnezeu va face toate lucrurile în mod corect!

Cred că am răspuns tuturor întrebărilor.

Întrebare: Care este semnul botezului cu Duhul Sfânt și cum se manifestă el în biserica din Krefeld?

Care este semnul când cineva este botezat într-adevăr cu Duhul Sfânt? Dacă ați ascultat cu atenție, ați observat deja că în zilele din urmă ploaia cade și peste cei buni și peste cei răi. Toți „vorbesc în limbi”. Soarele răsare și peste cei dreپți și peste cei nedreپți. Isus a spus: „Nu contează ploaia, ci contează sămânța care este în pământ”.

În Matei 13 sunt prezentați doi semănători. Primul semănător, Fiul omului, care seamănă sămânța bună. Sămânța bună sunt adevărații copii ai lui Dumnezeu [din Împărăția lui Dumnezeu]. Pe când oamenii dormeau, a venit dușmanul și a semănat sămânța lui pe același pământ. Nu pe un alt pământ. Pe același pământ.

Dar iată că vine un timp când totul devine uscat. Este nevoie de ploaie. Dumnezeu trimite ploaia. Și aceeași ploaie cade peste grâu, cade și peste neghină și peste celelalte lucruri. Este aceeași ploaie și noi o vedem în mod deosebit în timpul acesta, pentru că este aceeași ploaie care cade peste toți: metodiști, baptiști, pentecostali, catolici, peste toți de pe pământ. Este aceeași ploaie. Toți vorbesc în limbi, toți prorocesc, toți se roagă pentru bolnavi, au semne și minuni. Care este însă originalul?

Luați Cuvântul! Cercetați-i cu Cuvântul! Dacă învață ceea ce au învățat apostolii, Duhul îi călăuzește în adevăr. Isus a spus: „*Când va veni Duhul adevărului, El vă va călăuzi în tot adevărul*”. În final, apostolul Pavel

a spus: „Toți cei ce sunt călăuziți de Duhul” - nu cei ce sunt botezați cu Duhul - ci aceia care sunt călăuziți de Duhul, sunt fii ai lui Dumnezeu”.

Cei care sunt CĂLĂUZIȚI de Duhul, primesc lucrurile DESCOPERITE de Duhul și ei sunt PECETLUIȚI cu Duhul. Ceilalți sunt doar unși. Dar adevărata sămânță a lui Dumnezeu este PECETLUITĂ cu Duhul Sfânt. Putem vorbi în limbi, putem proroci. Eu cred într-o RESTITUIRE TOTALĂ, cred din toată inima. Eu nu sunt critic asupra darurilor duhovnicești.

Să nu mă priviți disprețuitor dacă vă voi spune ceva, dar chiar acum două săptămâni am fost în Austria la două adunări charismatice, unde am fost invitat să predic. Înainte de predică a fost o cântare. Ei au coruri. Tot cântând, au început să cânte în Duhul. O atmosferă minunată. Eu am cântat în Duhul, am ridicat mâinile. Știam că este Duhul Sfânt. Dar oamenii care erau acolo erau amestecați. Dar Duhul era adevăratul Duh Sfânt. Era o atmosferă minunată.

Dar când am început să predic, oamenii nu au mai vrut să asculte. Cel care era responsabil mi-a spus înainte de a începe să predic: „Când voi face semn (mișcând Biblia de la stânga la dreapta), înseamnă că este timpul să te oprești”. Abia predicasem câteva minute, că el a început să facă semn cu Biblia. Nu i-am dat atenție. A făcut iar semn. Cu cât mișca el mai mult Biblia, cu atât predicam eu mai tare. Și am predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci el s-a ridicat și a fugit într-o parte, dar eu am continuat să predic. De ce? Pentru că eram acolo ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Sămânța este cea care contează! Dacă adevărata sămânță este în inima ta, atunci când vine ploaia, această sămânță vine la viață. Este Evrei 6: „*Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare... dar dacă aduce spini și mărăcini...*”. (Evrei 6:7-8). De aceea este atât de important să semănăm acest Cuvânt adevărat al lui Dumnezeu în această generație. Când va veni, la sfârșit, ploaia târzie, Dumnezeu va avea un câmp, un lan. Știți ce cred eu? Că prin mesajul acestui timp se face o separare: unii rămân în Babilon, iar alții vin în Sion și pășesc pe adevăratul teren al lui Dumnezeu; și în final – înainte de a fi strânsă recolta – nu va mai fi niciun amestec. Va fi adevăratul lan de grâu al lui Dumnezeu, adevărata sămânță a lui Dumnezeu, adevărata manifestare în mijlocul nostru, astfel încât chiar și fecioarele neînțelepte vor veni să spună: „Dați-ne din untdelemnul vostru, untdelemnul vostru”. Așa că Mireasa va avea un untdelemn – puterea Duhului Sfânt. Și atunci ele vor veni și vor zice: „Dați-ne...”. Dar noi nu putem da. Trebuie să fie dat de Dumnezeu! Le

vom spune: „Duceți-vă la oamenii voștri și cumpărați de acolo”. Când ele se vor duce, va veni Mirele, iar noi vom pleca împreună cu El.

Totul se mișcă în direcția corectă chiar acum. Eu pot vedea foarte clar. Puteți vedea acest lucru? Așa că nu judecați! Lăsați să crească totul până la sfârșit, până la vremea secerișului. Nu spuneți: „Mă duc să smulg una de acolo, cealaltă de dincolo”. Isus a spus: „Nu faceți asta, pentru că, dacă încercați să faceți asta, s-ar putea să smulgeți și grâul”. Să nu faceți asta!

El este Domnul secerișului. El va trimite pe îngerii Săi să scoată afară tot ce nu aparține Bisericii lui Dumnezeu. Nu voi! Voi predicați Evanghelia. Mesajul acestui ceas. Nu specialități, nu duh fanatic, ci adevărata dragoste a lui Dumnezeu. Domnul va fi cu voi și va chema afară pe toți cei care sunt rânduți pentru acest lucru.

Eu sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceste zile. Plec cu cele mai frumoase amintiri. Am o rugămintă către toți: să vă rugați pentru mine. Eu sunt pe linia de bătaie, în față. Și știți, când te lupți pe linia întâi, ai nevoie ca cineva să fie cu tine, nu în spatele tău. Ai nevoie de cineva care să te protejeze ca să nu fii rănit tot timpul. Dacă vă rugați pentru mine, voi nu vorbiți despre mine. Dacă voi vorbiți despre mine, atunci nu vă rugați pentru mine. Rugați-vă pentru mine!

Când suntem împreună în armonie, dacă au fost lucruri neplăcute în trecut, unele diferențe, unele neînțelegeri, orice s-ar fi întâmplat, nu vă mai uitați înapoi, nu le aduceți tot timpul în față. Uitați-le! Lăsați trecutul să fie în trecut, așa cum spune apostolul Pavel filipenilor: „Eu uit trecutul (lucrurile care sunt în trecut) și mă uit înainte spre țintă, la chemarea cerească la care am fost chemat”. Noi toți am făcut greșeli: nu întotdeauna am avut dreptate, uneori am avut, alteori nu. Am spus unele lucruri care nu sunt corecte. Noi toți am greșit. Uneori am predicat cu fanatism, alteori am fost unii împotriva altora. Dar acest timp s-a terminat! De acum încolo să ne dedicăm Dumnezeului Celui Atotputernic. Toți! Să lăsăm același Duh care a fost peste prorocul William Branham, care a fost Duhul lui Dumnezeu, să fie peste toți cei care slujesc Cuvântului lui Dumnezeu. Să lucrăm împreună, să ne respectăm unii pe alții, să ne rugăm unii pentru alții, să ne ajutăm unii pe alții, să ne susținem unii pe alții – și Dumnezeu ne va binecuvânta și va fi cu noi.

Vă mulțumesc pentru invitație! Fiecare binecuvântare a lui Dumnezeu să fie peste voi, în Numele Sfânt al lui Isus Hristos!

[Se roagă fratele Leon: Dumnezeuule Atotputernic, Părinte al veșnicilor, Îți mulțumim pentru această binecuvântare pe care noi am așteptat-o atâta timp. Îți mulțumim pentru acest har. Această zi este o zi minunată, o zi în care ne-ai învățat, ne-ai sfătuit, în care ne-ai vorbit prin Duhul Tău.

Te rog, în Numele Domnului Isus Hristos, binecuvântează-l pe fratele Frank și călăuzește-l mai departe! Dăruiește-i harul Tău și putere de la Tine și dragostea Ta tot mai mult. Întărește-l și călăuzește-l! Noi Îți mulțumim pentru aceasta. Pentru aceasta proslăvim Numele Tău și Îți dăm slavă întotdeauna pentru ceea ce ai făcut pentru noi astăzi și pentru ce vei face mâine și întotdeauna. Ceea ce ai făcut în trecut, vei face în prezent și în viitor. Slăvit să fie Numele Tău! Pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, noi avem inima deschisă. Întotdeauna! Îți mulțumim pentru toate: pentru ceea ce ne-ai dat, pentru ceea ce ne-ai învățat. Binecuvântăm Numele Tău! Îți mulțumim pentru toate lucrurile. Slavă și mărire Ție, în Numele Domnului Isus Hristos! Amin!

Se roagă fratele Frank: Tată ceresc, fii cu noi în aceste zile! Ridică Tu fața Ta peste frații mei! Dă-le Tu înțelepciune dumnezeiască! Deschide-le mintea pentru Scripturi! Ungerea Ta să se odihnească asupra lor! Binecuvântează slujba lor! Binecuvântează adunarea! Binecuvântează familiile lor!

Doamne, Îți mulțumesc pentru aceste zile! Îți mulțumesc pentru binecuvântarea de la Golgota, pentru Sângele Sfânt vărsat, pentru Cuvântul Sfânt, pentru Duhul Sfânt! Binecuvântează-i pe toți frații pe care poți să-i întrebuițezi! Binecuvântează-l pe traducătorul de la București, binecuvântează soția lui, binecuvântează inima ei și fii cu această casă și cu noi toți, în Numele Sfânt al lui Isus Hristos! Aleluia! Aleluia! Amin! Amin! Amin!